

The Story of the Law

Parshat Ki Tetze 5783

Torah in Motion

rabbifine@israelrabbis.org

Deuteronomy 21:10 (1) – דברים פרשת כי תצא פרק כא פסוק י'

כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַיִּתֶּנְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבִי'וֹ

If you go out to war against your enemies, and the Lord, your God, will deliver him into your hands, and you take his captives

Commentary of R. Chaim ben Attar – אור החיים דברים פרשת כי תצא פרק כא פסוק י'

- וגו'. צריך לדעת למה הוצרך לומר כל זה שלא היה כי תצא למלחמה על אויבך - צ"ל אלא כי תראה בשביה אשת וגו'

Genesis 1:1 (2) – בראשית פרשת בראשית פרק א פסוק א

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ

In the beginning of God's creation of the heavens and the earth

רש"י בראשית פרשת בראשית פרק א פסוק א

(א) בראשית – אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחילא [את] התורה אלא (שמות יב ב) מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו [בה] ישראל, ומה טעם פתחג בבראשית

Rashi

In the beginning: Said Rabbi Isaac: It was not necessary to begin the Torah except from "This month is to you," ([Exod. 12:2](#)) which is the first commandment that the Israelites were commanded, (for the main purpose of the Torah is its commandments, and although several commandments are found in Genesis, e.g., circumcision and the prohibition of eating the thigh sinew, they could have been included together with the other

commandments). Now for what reason did He commence with “In the beginning?”

3) Robert Cover, Narrative, Violence and the Law: The Essays of Robert Cover

No set of legal institutions or prescriptions exists apart from the narratives that locate it and give it meaning. For every constitution there is an epic, for each decalogue a scripture. Once understood in the context of the narratives that give it meaning, law becomes not merely a system of rules to be observed, but a world in which we live... law and narrative are inseparably related.

4) Howard Gardner – Leading Minds

Gardner’s argument is that what makes a leader is *the ability to tell a particular kind of story* – one that explains ourselves to ourselves and gives power and resonance to a collective vision. So Churchill told the story of Britain’s indomitable courage in the fight for freedom. Gandhi spoke about the dignity of India and non-violent protest. Margaret Thatcher talked about the importance of the individual against an ever-encroaching State. Martin Luther King Jr. told of how a great nation is colour-blind. Stories give the group a shared identity and sense of purpose.

Gardner knows that the right anecdote can be worth a thousand theories, and he is best when he shows instead of tells. For example, rather than write at length on how Oppenheimer’s leadership sometimes failed because of his arrogance, Gardner gives a single indelible example: Oppenheimer’s

5) Alasdair Macintyre, After Virtue

Man, in his actions and practice, as well as in his fictions, essentially a story-telling animal

Deprive children of stories and you leave them unscripted, anxious stutterers in their actions as in their words

Genesis 1:28 (6) - בראשית פרשת בראשית פרק א פסוק כח

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדּוּ בָדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּת הָרֶמֶשׂת עַל-הָאָרֶץ

And God blessed them, and God said to them, "Be fruitful and multiply and fill the earth and subdue it, and rule over the fish of the sea and over the fowl of the sky and over all the beasts that tread upon the earth.

The Book of Education (7) – ספר החינוך פרשת בראשית מצוה א

מצות פריה ורביה

בראשית יש בה מצות עשה אחת, והיא מצות פריה ורביה, שנאמר [בראשית א', כ"ח] ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו.

משרשי מצוה זו, כדי שיהיה העולם מיושב, שהשם ברוך הוא חפץ בישובו, כדכתיב [ישעי' מ"ה, י"ח] לא תהו בראה לשבת יצרה. והיא מצוה גדולה שבסיבתה מתקיימות כל המצות בעולם, כי לבני אדם ניתנו ולא למלאכי השרת.

Genesis 32:33 (8) – בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק לג

עַל-כֵּן לֹא-יֹאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד הַנֶּשֶׁה אֲשֶׁר עַל-כֶּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף-יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה

Therefore, the children of Israel may not eat the displaced tendon, which is on the socket of the hip, until this day, for he touched the socket of Jacob's hip, in the hip sinew

Rabbi Yoseh Bechor Shor – בכור שור בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק לג

(לג) על כן לא יאכלו בני ישראל: להיות להם לזכרון כי אביהם נלחם עם המלאך ולא יכול לו, ולכך נגע בכף ירכו במקום שגיד הנשה שם, והוא זכרון כבוד וגדולה

Rashi - רש"י דברים פרשת כי תצא פרק כא פסוק יא

ולקחת לך לאשה - לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שאם אין הקדוש ברוך הוא מתירה ישאנה באיסור. אבל אם נשאה, סופו להיות שונאה, שנאמר אחריו (פסוק טו) כי תהיין לאיש וגו' וסופו להוליד ממנה בן סורר ומורה, לכך נסמכו פרשיות הללו

and you desire her,] you may take [her] for yourself as a wife: [Not that you are commanded to take this woman as a wife,] but Scripture [in permitting this marriage] is speaking only against the evil inclination [, which drives him to desire her]. For if the Holy One, blessed is He, would not permit her to him, he would take her illicitly. [The Torah teaches us, however, that] if he marries her, he will ultimately come to despise her, as it says after this, "If a man has [two wives-one beloved and the other despised]" (verse 15); [moreover] he will ultimately father through her a wayward and rebellious son (see verse 18). For this reason, these passages are juxtaposed. — [*Tanchuma* 1]

Deuteronomy 24 (9) – דברים פרשת כי תצא פרק כד פסוק יד - טו

(יד) לא-תעשק שכיר עני ואביון מאחריך או מגורך אשר בארצך בשעריך:
(טו) ביומו תתן שכרו ולא-תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את-נפשו ולא-יקרא עליך אל-יקוק והיה בך חטא: ס
(יז) לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה
(יח) וזכרת כי עבד היית במצרים ויקוק אלהיך משם על-כן אנכי מצוך לעשות את-הדבר הזה: ס

You shall not withhold the wages of a poor or destitute hired worker, of your brothers or of your strangers who are in your land within your cities. You shall give him his wage on his day and not let the sun set over it, for he is poor, and he risks his life for it, so that he should not cry out to the Lord against you, so that there should be sin upon you....You shall not pervert the judgment of a stranger or an orphan, and you shall not take a widow's garment as security [for a loan]. You shall remember that you were a slave in Egypt, and the Lord, your God, redeemed you from there; therefore, I command you to do this thing.

Deuteronomy 26 – דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק א – יא

- (א) וְהָיָה כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וַיִּשְׁכְּתָה וַיִּשְׁכַּת בָּהּ:
- (ב) וּלְקַחְתָּ מֵרֵאשִׁיתוֹ כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמְתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ לְשָׂכַן שְׁמוֹ שָׁם:
- (ג) וּבָאתְ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הֵהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׁבַע יְקֹנֶה לְאַבְתִּינוּ לָתֵת לָנוּ:
- (ד) וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָּא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ:
- (ה) וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרָיִמָּה וַיַּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מֵעֶט וַיְהִי־שָׁם לִגְוִי גָדוֹל עֲצוּם וָרַב:
- (ו) וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִיִּם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה:
- (ז) וְנִצַּעְתָּ אֶל־יְקֹנֶה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְקֹנֶה אֶת־קִלְנוֹ וַיֵּרָא אֶת־עַנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמַלְנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ:
- (ח) וַיִּצְאָנוּ יְקֹנֶה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבְמַחָא גָדֹל וּבָאֲתוֹת וּבְמִפְתִּים:
- (ט) וַיִּבְאָנוּ אֶל־הַמִּקְוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ:
- (י) וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְקֹנֶה וְהִנְחִיתוֹ לִפְנֵי יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ:
- (יא) וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אַתָּה וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:

When you have entered the land the LORD your God is giving you as an inheritance and have taken possession of it and settled in it, ² take some of the firstfruits of all that you produce from the soil of the land the LORD your God is giving you and put them in a basket. Then go to the place the LORD your God will choose as a dwelling for his Name ³ and say to the priest in office at the time, "I declare today to the LORD your God that I have come to the land the LORD swore to our ancestors to give us." ⁴ The priest shall take the basket from your hands and set it down in front of the altar of the LORD your God. ⁵ Then you shall declare before the LORD your God: "My father was a wandering Aramean, and he went down into Egypt with a few people and lived there and became a great nation, powerful and numerous. ⁶ But the Egyptians mistreated us and made us suffer, subjecting us to harsh labor. ⁷ Then we cried out to the LORD, the God of our ancestors, and the LORD heard our voice and saw our misery, toil and oppression. ⁸ So the LORD brought us out of Egypt with

a mighty hand and an outstretched arm, with great terror and with signs and wonders. ⁹He brought us to this place and gave us this land, a land flowing with milk and honey; ¹⁰and now I bring the firstfruits of the soil that you, LORD, have given me.” Place the basket before the LORD your God and bow down before him. ¹¹Then you and the Levites and the foreigners residing among you shall rejoice in all the good things the LORD your God has given to you and your household.